

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122208178
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:6122208178.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 3 382,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 04. apríla 2023 č. k. 8Csp/81/2022-220 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, týkajúcej sa výšky splátok, potvrdzuje.
Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 382,83 eura spolu s úrokom vo výške 905,03 eura s úrokom z omeškania vo výške 1,78 eura, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 382,83 eura od 21. 12. 2021 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur mesačne, vždy k 20.dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, s tým, že neuhradením čí len jednej splátky riadne a včas sa stane zročným celý zvyšok dlhu. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 16. 01. 2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 4 500 eur s najvyššou prípustnou hodnotou odplaty 8,90%, ktoré sa žalovaná zaviazala splatiť v mesačných splátkach vo výške 65,98 eura, v počte 96 od 15. 02. 2019. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila povinnosť podľa zmluvy, a tak žalobca vyhlásil dňa 20. 12. 2021 úver za predčasne splatný. Žalovaná na predmetnom úvere zaplatila celkom sumu 1 117,17 eura.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 11 ods. 1, ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 497 Obchodného zákonníka.

1.3. Po vyhodnotení dokazovania dospel k záveru o opodstatnenosti podanej žaloby. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 16. 01. 2019 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 4 500 eur s najvyššou

prípustnou hodnotou odplaty 8,90%, ktoré sa žalovaná zaviazala splatiť v mesačných splátkach vo výške 65,98 eura, v počte 96 splátok od 15. 02. 2019. Žalovaná v konaní nenamietala porušenie povinnosti splácať poskytnutý úver, pričom dôvodila osobnými dôvodmi. Porušenie povinnosti žalovanej splácať riadne a včas poskytnutý úver vyplynulo i z predloženého prehľadu splátok a úhrad. Žalobca preto dôvodne pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru po tom, čo žalovanú upozornil na omeškané splátky a možnosť zosplatnenia úveru, ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky. Žalovaná netvrdila a ani nepreukázala, že uvedenú omeškanú splátku v stanovenej lehote uhradila. Žalobcovi vyhlásením okamžitej splatnosti úveru vznikol nárok na zaplatenie celého zostatku poskytnutého úveru, preto súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel.

1.3.1. Dlžnú sumu s príslušenstvom súd povolil žalovanej uhradiť v mesačných splátkach. S postupným splácaním istiny s príslušenstvom žalobca súhlasil. Navrhol sumu 250 eur mesačne. Súd prvej inštancie po oboznámení sa so zárobkovými, osobnými a rodinnými pomermi žalovanej rozhodol, že splátka 100 eur splatná vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc mesiacom, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, je primeraná vzhľadom na finančnú situáciu žalovanej. Prihliadol i na skutočnosť, že pri výške splátky 100 eur bude dlh splatený do troch rokov a teda žalobca nebude neprimerane znevýhodnený, keďže úver vo výške 4 500 eur poskytol na obdobie 96 mesiacov z ktorým mu žalovaná už uhradila na istinu 1 117,17 eura. , preto jej súd umožnil splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa statne zroční celý zvyšok dlhu.

1.4. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd povolil žalovanému splácať dlh v splátkach po 100 eur mesačne, napadol odvolaním žalobca namietajúc, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP).

2.1. Nestotožnil sa s argumentáciou súdu prvej inštancie, týkajúcej sa povolenia zaplatiť dlžnú sumu žalovanej v mesačných splátkach po 100 eur pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej zo splátok. Poukázal na ustanovenie § 232 ods. 4 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a sú môže iba v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Namietala, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovanej uhradiť dlžnú pohľadávku. Nezaoberal sa a majetkovými pomermi žalovanej, poukázal iba na jej osobné a majetkové pomery, avšak na preukázanie týchto pomerov nevykonal žiadne dokazovanie. V tejto časti súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil napadnutý rozsudok.

2.2. Poznamenal, že posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky y malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie a táto výhoda musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností. Poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 7Cdo/116/2012, R 87/1966, uznesenie Krajského súdu Košice sp.zn. 11Co/49/2018, Krajského súdu Nitra sp.zn. 6Co/164/2017, 6Co/226/2017, Krajského súdu Prešov sp.zn. 17Co/17/2017, 9Co/83/2017, Krajského súdu Trnava sp.zn. 24CoCsp/37/2022, Krajského súdu Žilina sp.zn. 10CoCsp 40/2022, Krajského súdu Bratislava sp.zn. 14CoCsp/10/2020, Krajského súdu Bratislava sp.zn. 5Co/114/2019.

2.3. Navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a zaviazat žalovanú uhradiť dlžnú sumu do troch dní do právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznať náhradu trov konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spíňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods.1 CSP, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie

(§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania a s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, v napadnutej časti ho aj správne vyhodnotil, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti výšky splátok dlžnej sumy, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Predmetom konania v danej veci je žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplata sumy 3 382,83 eura s príslušenstvom, dôvodiac nevrátením finančnej sumy, ktorú na základe zmluvy o úvere požičal žalovanej. Žalovaná dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach nesplácala, žalobca z tohto dôvodu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žiada zaplatiť dlžnú sumu spolu s úrokom a úrokom z omeškania do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom pripustil možnosť splátok vo výške 250 eur mesačne.

5.1. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní žalobe žalobcu vyhovel, zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 3 382,83 eura, úrok z úveru vo výške 905,03 eura, úrok z omeškania vo výške 1,78 eura a 5% ročne zo sumy 3 382,83 eura od 21. 12. 2021 do zaplata. Dlžnú sumu povolil žalovanej zaplatiť v mesačných splátkach po 100 eur pod stratou výhody splátok v prípade nezaplata čo len jednej splátky.

5.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie, v časti povolenia splatiť dlh žalovanej v mesačných splátkach po 100 eur sa nestotožnil žalobca. V tejto časti namieta nedostatočne zistený skutkový stav súdom prvej inštancie a nesprávne skutkové zistenia. Žiada zmeniť napadnutý rozsudok a zaviazat žalovanú zaplatiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

7.1. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný predovšetkým v danej veci rozsahom a dôvodmi odvolania, sa v merite veci plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmanej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

7.2. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

8. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobcom v časti uloženia povinnosti žalovanej splácať dlžnú sumu v mesačných, 100 eurových splátkach, súc viazaný rozsahom a dôvodmi tohto odvolania, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal skutkový stav, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie v napadnutej časti nestotožnil, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie jasne, zrozumiteľným spôsobom a po odbornej stránke relevantným spôsobom uviedol dôvody svojho rozhodnutia. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

9. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd iba dodáva, že ustanovenie § 232 ods. 3, ods. 4 CSP upravuje lehotu na plnenie dlžnej sumy na tri dni, ktorá lehota plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd len v odôvodnených prípadoch môže určiť lehotu dlhšiu, ktorú stanoví podľa okolností daného prípadu, napr. podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť. Ustanovenie ods. 4 tohto ustanovenia umožňuje súdu formulovať vo výroku svojho rozhodnutia i tzv. doložku cross default, čo znamená, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh.

9.1. V danom prípade súd prvej inštancie povolil žalovanému splatiť dlžnú sumu (3 382,83 eura s príslušenstvom) v mesačných splátkach po 100 eur. Z predmetnej zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaná mala úver, ktorý mu žalobca na základe tejto zmluvy poskytol (vo výške 4 500 eur), splácať v mesačných splátkach po 65,98 eura, až do úplného splatenia dlžnej sumy aj s príslušenstvom. Dlžnú sumu mala žalovaná splatiť v 96 mesačných splátkach, t.j. po dobu ôsmich rokov. Keďže v zmluve bola dohodnutá prvá splátka v deň 15. 02. 2019, posledná splátka mala byť 15. 02. 2027. Tento termín poslednej splátky však už nie je reálny, nakoľko v dôsledku neplnenia povinnosti žalovanej (neplatenia pravidelných mesačných splátok), žalobca dňa 20. 12. 2021 vyhlásil úver za predčasne splatný.

9.2. Žalovaná v priebehu konania na súde prvej inštancie pohľadávku žalobcu voči nemu nepoprela a túto nerozporovala. Požiadala iba o možnosť splatenia dlžnej sumy v mesačných splátkach, ktorú odôvodnila zlou finančnou situáciou v dôsledku nezamestnanosti, následne nedostatočným príjmom (minimálna mzda) a prispievaním na štúdium synovi na vysokej škole. Uviedla, že zaplatenie celej dlžnej sumy nie je v jej finančných možnostiach a žiadala o povolenie splatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 100 eur. K žiadosti zároveň pripojila aj výplatné pásky za mesiace júl až september 2022. Z predmetných listinných dôkazov vyplýva, že žalovaná mala v uvedených mesiacoch čistý príjem v rozmedzí od 436 eur do 708 eur, pričom jej hrubá mzda bola v rozsahu od 518 eur do 906 eur mesačne. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 28. 10. 2022 (č.l. 142 spisu) súhlasil so splátkami vo výške 250 eur mesačne.

10. Odvolací súd, po preskúmaní napadnutej časti rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania odvolateľa. Žalovaná dlžnú sumu nerozporovala, žiadala iba o možnosť jej splatenia v mesačných splátkach. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP umožňuje súdu vo výnimočných prípadoch priznať aj plnenie v inej lehote, ako určuje toto ustanovenie (tri dni). Za výnimočné prípady je možné považovať sociálnu, rodinnú situáciu povinnej osoby.

10.1. V danej veci žalovaná, ako povinná osoba, na pojednávaniach dôvodila svojou zlou finančnou situáciou, skutočnosťou, že časť dlžnej sumy zaplatila (ešte pred zosplatením úveru), súdu prvej inštancie predložila dôkazy preukazujúce jej nie priaznivú finančnú situáciu, predložila výplatné pásky za tri mesiace, na pojednávaniach súdu prvej inštancie sa zúčastňovala, ozrejmila svoju sociálnu situáciu. Uviedla, že je síce zamestnaná, avšak má minimálny príjem, z ktorého si hradí náklady na živobytie, spláca žalobcovi ďalšie úvery, ako aj úver vo VUB a tiež prispieva synovi na štúdium na vysokej škole. Za tejto situácie je potrebné prisvedčiť žalovanej, že vzhľadom na jej sociálnu situáciu, je možné konštatovať, že spĺňa podmienky pre priznanie splatenia dlžnej sumy v mesačných splátkach. Sama

žalovaná žiadala o mesačné splátky v sume 100 eur mesačne. Žalobca požadoval splátky v sume 250 eur, ktorú výšku vzhľadom na príjem žalovanej, nie je schopná plniť.

10.2. Odvolací súd vyhodnotiac dôkazy predložené žalovanou, dospel k záveru, že žalovaná splnila podmienky pre povolenie splatenia dlžnej sumy v mesačných splátkach po 100 eur mesačne. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o povolení splatenia dlhu v mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, preto v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nezmenil.

11. Za situácie, že súd prvej inštancie povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 100 eur, odvolací súd skúmal, či nie je táto skutočnosť na ťarchu veriteľa, resp. či veriteľ nebude jednak výškou splátok a jednak obdobím splácania neprimerane zaťaženy, resp. ukrátený na svojich právach.

11.1. Po preskúmaní vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie konštatuje, že žalovaná sa v predmetnej zmluve o úvere zaviazala splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 65,98 eura, pričom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 100 eur. Z uvedenej skutočnosti vyplýva, že žalobca nebude ukrátený na svojich právach, nakoľko súd prvej inštancie zaviazal žalovanú splácať dlžnú sumu vo vyššej sume, ako bolo dohodnuté v zmluve o úvere.

11.2. Ďalej odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že žalobcom poskytnutú dlžnú sumu mala žalovaná splácať do roku 2027 (96 mesačných splátok od 15. 02. 2019, t.j. osem rokov). Predmetnú dlžnú sumu, na ktorú zaviazal súd prvej inštancie zaplatiť žalobcovi žalovanú (vo výške 3 382,83 eura s príslušenstvom), by za riadneho plnenia mala žalovaná splatiť v lehote niečo vyše troch rokov, t.j. do roku 2027, resp. 2028. Navyše súd prvej inštancie povolil žalovanej splatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach pod hrozbou straty splátok a splatenia celého dlhu v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky. Z uvedeného dôvodu odvolací súd preto konštatuje, že žalobca nebude ukrátený na svojich právach a žalovaná by dlžnú sumu mala splatiť žalobcovi takmer v lehote, v ktorej mala splatiť pôvodný úver.

11.3. Súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, prihliadal aj na záujmy žalobcu a tiež na zásadu spravodlivosti podľa čl. 2 ods. 1 CSP. Je iba samozrejmé, že žalovaná je spotrebiteľ, súd chráni jej záujmy ako slabšej strany sporu, požívajúcej ochranu a preto, ak žalovaná požiadala o možnosť splatenia dlžnej sumy v mesačných splátkach a predložila súdu prvej inštancie relevantné dôkazy, odvolací súd sa s týmto rozhodnutím stotožnil a rozsudok súdu prvej inštancie v tejto, napadnutej časti potvrdil.

12. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami odvolateľa uvedenými v podanom odvolaní.

12.1. Žalobca v podanom odvolaní v časti povolenia splátok žalovanému splatiť dlžnú sumu, namietal, že žalovaná nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by potvrdzovali a odôvodňovali možnosť pripustenia splátok. Namietal tiež, že súd prvej inštancie v tejto časti nevykonal žiadne dokazovanie.

12.1.1. Toto tvrdenie žalobcu sa nezakladá na pravde. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca, napriek riadnemu predvolaniu, sa ani na jednom pojednávaní na súde prvej inštancie nezúčastnil, svoju neúčast ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou. Naopak, žalovaná sa každého pojednávania zúčastnila, na týchto pojednávaniach ozrejmila svoju sociálnu situáciu, predložila listinné dôkazy, na základe ktorých súd prvej inštancie povolil splatenie dlžnej sumy v mesačných splátkach. V prípade, ak by sa žalobca pojednávania bol zúčastnil, bol by sa oboznámil s predmetnými listinnými dôkazmi, ako aj s vyjadreniami žalovanej. Z uvedeného dôvodu odvolací súd námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

12.2. Žalobca v podanom odvolaní poukazuje na rôzne rozhodnutia odvolacích súdov, ktorými súdy nepovolili splatenie dlžnej sumy v mesačných splátkach.

12.2.1. K tejto časti dôvodov odvolania žalobcu, odvolací súd iba poznamenáva, že rozhodovanie o povolení, resp. nepovolení splátok povinnej osoby vychádza prísne z vyhodnotenia dôkazov v každej jednej veci. Splnenie podmienok pre povolenie splátok nie je v každej veci rovnaké, preto ich musí súd vyhodnocovať individuálne, vždy s prihliadnutím na danú, konkrétnu sociálnu, životnú, rodinnú situáciu. Preto nie je možné paušalizovať rozhodnutia súdov v obdobných veciach v otázke povolenia, či

nepovolenia mesačných splátok na zaplatenie dlžnej sumy. Dodáva iba, že rozhodnutia krajských súdov nie sú pre rozhodnutie v danej veci právne záväzné. Poukazuje tiež na skutočnosť, že v daných veciach mohlo ísť o úplne rozdielny skutkový stav, preto nie je možné zovšeobecňovať závery odvolacích súdov a aplikovať tieto závery v danej veci.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 v spojení s 255 ods. 1 CSP, tak, že úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím. V odvolacom konaní bola nesporne úspešná žalovaná, nakoľko žalobca žiadal zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že odvolací súd zaviazal žalovaného zaplatiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovел, rozsudok v napadnutej časti potvrdil.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).